

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Σαρακοστή μωρὲ Μαρῆ,
μεϊάνοιες καὶ νηοτείες
καὶ πᾶνε πλέον οἱ χοροὶ
πᾶνε κι' ἡ κοσμητείες
ποῦ περισσῶς ἐκόσμησαν τοὺς μπάλους τοῦ θεάτρου
πᾶν' ἢ ὠραῖες μάσκες, τὸ σμόκιν τ' ἀσινάτρου,
καὶ τώρα θὰ προσμένουμε τὸ νέο καρναβάλι
γὰ τῆς μετ' τὸ σμόκιν τοῦ Ὁ Σενοκράτης πάλι.

Σαρακοστῆς πατερομοὶ
ἐπῆλθον στοὺς μασκὲ καὶ μῆ.
Πᾶνε τὰ βάλς καὶ τὰ σοτῆς
κι' ὄση φαιδρότης ἦτο,
κι' ἦρθ' ὁ παπᾶς ὁ Βεργωτῆς
μὲ τὸ Κατενδυνθήτω.
Πά' ἢ χαρὰ ἢ γενική,
τὰ σοναμέντα, τὰ βιολιά,
κι' ἦρθε φασούλι καὶ κουκκί
τὰ μᾶς φουσκώγη τὴν κοιλιά
διὰ νὰ ξεφουσκώνεται μὲ τρόπο ποῦ δὲν πρέπει,
κι' ἡ κοσμητεία τοῦ χοροῦ αὐτὰ δὲν τὰ προβλέπει.

Σαρακοστή, μωρὲ Μαρῆ, καὶ ταραμᾶς ἀπαίσιος
πάει κι' ὁ δεύτερος χορὸς ποῦτᾶν κι' αὐτὸς ἐξαίσιος
κι' ἐχόρευε τὸ ἀκλεκτὸν τῆς κοινωνίας εἶδος,
πλήρες αὐταπαρησεως καὶ ἀγεν προσωπίδος.
Ἐχόρευ' ἢ Νδυμᾶρχενα καθὼς κι' ἢ Δημαρχίνα
κι' ὄλα τῆς πρώτης τάξεως τὰ πρόσωπα τὰ φῆρα

καὶ μέσα στῆς ἐδγενικῆς,
κατενδουσιασμένος
ἐχόρευε καὶ ὁ Φλοκὲς
στὸ ντόμινο κρυμμένος,

Ὅσες δὲν ἦρθαν στὸ χορὸ, ἐσκάσαν ἀφ' τῆ ζήλεια
ὁ Γρήσας ἐδιεύθυνε τὴν πρώτη κουαντρήλια
κι' ὄλοι τὰ ὑπακούαμε τὰ διατάγματά του
ἐκ φόβου μὴν τὸν πιάσουνε τὰ φεγγαριάτικὰ του
κι' ἐνώπιον τοῦ στρώματος τῆς ἀριστοκρατίας,
γαλαρωθῆ τὸ γόητρον τῆς τῶσης κοσμητείας.

Στὸ μπάλο τὸν ἐδγενικὸ
ποῦχε σουξὲ μοναδικὸ
μ' αὐτὰ τὰ ξεμασκάρωτα τὰ φῆρα τὰ θαφιόλια,
τὰ κι' ὁ Μεμᾶς ὁ Ἀβλιχος μαζὺ μὲ τὸν Τσιρόλια
καὶ δὲν μποροῦσα, βρὲ Μαρῆ, πῶχῶρευαν ἀντάμα,
τὰ ἐννοήσω θετικῶς
ποῖος ἦτον ὁ ἀρσενικὸς
καὶ ποῖος ἦτο ντάμα!

Δὲν ἦτανε στὸ δεύτερο τοῦ πρώτου τὰ κουμπούλια,
ἢ ντάμες ξεμασκάρωτες καὶ φρέσκες σὰν τὰ γιούλια,
ἦρθαν κι' ἐκάμαν τὸ χορὸ πανόραμα μονάτο
κι' εἶδες τὸ Λεωνίδα μας, ποῦ λὲς, τὸ Τζουγανάτο
τὰ κἀνη τσιριμόνιες σ' ὄλους τοὺς μασκαράδες
τὸ Κάρρο ἀπὸ τὸς ξεπαάδες.

Αὐτοὶ ποῦ τὴν Κεφαλληνιά
τὴ θεωροῦνε τάφο
ἂν ἐβλεπαν τὸν Καραβιᾶ
τὸ συμβολαιογράφου,
μὲ τὴ ζῶν ἀγγίλα τὴν ντάμα τὰ χορὸν,
δὲν θὰ ξανατολμοῦσανε νὰ κάμουν τέτοια σέβει.
Μπροστὰ μας εἶναι τίποτὰ εἶδες ἢ ποικιλίαι
τὰρα πᾶντα στρώσανε χοροὺς μὲ κοσμητείας
Ὅλα τὰν τὰ γυρίσουμε τὰ ἔθνη καὶ τὰ κράτη,
δὲν βρῖσκουμε κοσμητορα καθὼς τὸν Σενοκράτη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ4.41Φ1.0064

M.— Τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῶν ἐνδυμάτων,
ἐπέφερε βελτίωσιν μεγάλην τῶν πραγμάτων.

Γιὰ τῶν ὁ δεύτερος χορὸς
εἰς τοὺς κολάρους ἀδστηρὸς
καὶ ὄχι σιὴν ποιότητα,

χορευτήκε τὸ πᾶν γιὰ κἄτω μ' ὄλην τὴν τυπικότητα
γιατὶ συντείνουσι πολὺ οἱ νουβωτὲ κολάρου,
τὰ κάνουσι τὸ χορευτὴ ποτὲ τὰ μὴ φαλάρη.

“Ο δεύτερος ἐπέτυχε καλλίτερον ἀφ’ τὸν πρῶτον.

Ἀπὸ τὸν δεύτερον χορὸν
ἔλειπε τὸ συχαμερὸν
τῆς μορταρίας χιῶτον,
κι’ οἱ χορευτὰι
κι’ οἱ θεατὰι

κι’ οἱ μετεμφισμένοι,
ἦτανε ὅλ’ οἱ διαλληχτοὶ καὶ οἱ κολλαρισμένοι.

“Ολο λουστρου κι’ ὄλο κόλλα
ὁ χορὸς τῆς Τυρινῆς,
μ’ ἀκολλάριγα φωκόλα
δὲν ἐχόρευσε κανεῖς.

Κι’ ὅμως ὅσοι συνηθᾶνε τὰ κολλάδα τὰ πολλὰ,
οὔτε δώδεκα μπουγάδες δὲν τοὺς πλένουνε καλά!

τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ περὶ τῆς ἀμφιέσεως
ἔκαμε κι’ ἔργον ὁ χορὸς μετὰ πολλῆς συνέσεως
κι’ ἂν ὁ Κανάκης ἦρθε πρὶν μὲ τὸ λαιμὸν ἐλεύτερον,
σὰ διπλωμάτης ἦτανε σὶ τὸ μπαλανὸν τὸ δεύτερον

εἶχε καὶ γάντι τοῦ συρμοῦ
καὶ κόλλα τοῦ κανονισμοῦ

καὶ τόση ἐφαινώτουνε σὶ τὸ ντύσιμόν του χάρις,
ποῦ δὲν ἐγνωρίζωτουνε πῶς ἦτανε βροκάρης!

I.— Τὶ κέφι καὶ διάθεσις γιὰ τὸ μασκαράδικο!

Πῶς διάλο μᾶς κόλλησε κι’ ἐτοῦτο τὸ σκουλήκι,
τὰ βάνουμε σὶ τὰ μούτρα μας διάφορα κολάρου
τὰ πᾶ τὰ λέμε τ’ ἄλλουνοῦ « δὲν μᾶς γνωρίζεις τώρα! »
κι’ αὐτὸς τὰ σκέπτεται πολὺ ὡς ὅπου ἐννοήση,
ποῖος εἶν αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς ποῦ πρέπει τὰ γνωρίση!

Πῶς ἄλλες ἀποκομῆς
τὰ γλέντια τὰ ποικίλα,
πρόφρεντασιτήκαν κι’ ἡ γρηῆς
μὲ τοὺς χοροὺς τοῦ Μήλλα,

ὡς ἠθέλαν ὅλες μπαλανὸν χάριν τῶν Ἀποκομῶν
κι’ ἐπερβατοῦσαν μοναχῆς τὴ νύχτα μὲ τὸ γρόν
κι’ ἔλεγα σὸν ἀπάντεκα κάθε μασκαρᾶμένῃ,
ὅποια χειροφάτησις σὶ τὰ πάτρια τεμένη!

Ἄν δὲν πουλιεῖται τὸ κρασὶ κι’ ἂν ἔλειπε τὸ λάδι,
ὁ κόσμος μὲ τὸ ντύμενον ἔβγαине κάθε βράδον
κι’ ὅποιος δὲν εἶχε ντύμενον σὶ τὴν ῥάχη του τὰ βάλλη,

ἔπερε τὸ σεντόνι του κι’ ἔκανε καρναβάλι,
κι’ ἢ μάσκερες ἐγύριζαν σὶ τὸ Φόρο καὶ σὶ τὴν Πλάκα
κι’ ὁ Φάντες ἦτανε Μαροῦ,
ντάμα γλυκειὰ καὶ τρυφερὴ
τοῦ Σπύρου τοῦ Μπουλάκα.

Τὶ μάσκερες μᾶς ἤρχοντο ἀλληλοδιαδόχως!
Καὶ σύμπτωσις μᾶς μ’ αὐτὲς τὰ ἔλθη καὶ ὁ Λόχος
τὰ ἐμποδίσθη τὸ χωρὶν τὰ μὴν κατέβη κἄτω,
μὰ τὸ χωρὶν φρονίμεψε
κι’ ὁ Λόχος ἐχρησίμεψε
φρουρὰ τοῦ Κομητάτου!

Τὶ κίνησι καρναβαλιῶν
ποῦ γ’ ὁ λαὸς τ’ Ἀργοστολιῶν
ὄθενε κι’ ἂν ἐτίτρα!

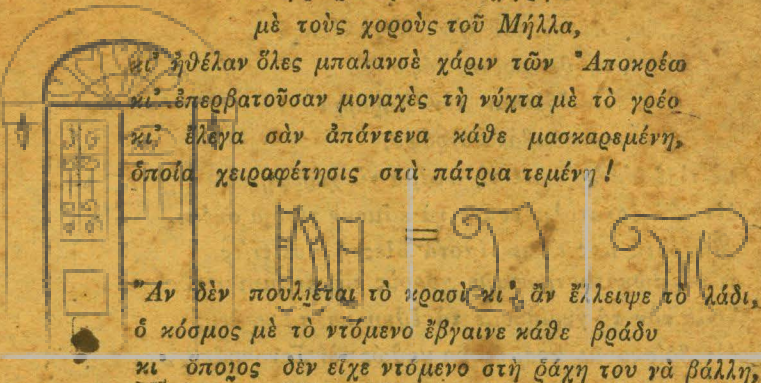
Τὸ καρναβάλι ἔφτασε καὶ μέσα σὶ τὸ Σωτήρα
ποῦ ὁ διάκονος, Μαροῦ, ὁ φίλος Κοινιάρης,
εἰς ὃν ἐδόθη ἄνωθεν τοῦ θεοῦ λόγον χάρις,
ἀνέβη σὶ τὸ Δεσποτικὸν τὸν λόγον τὰ κηρύξη
καὶ δὲν τὸν ἄφησ’ ὁ παπᾶς τὸ σιόμα του ν’ ἀνοίξη!

Ἐθύμως ὁ παπᾶ Πανᾶς καὶ τοῦπε « τὶ κηρύττεις,
ἀφοῦ τὰ ἴδια πράγματα τᾶν’ ὁ ἀρχιμανδρότης ; »
“Ο διάκος ἤθελε τὰ πᾶ, ὁ ἱερεὺς ἠνεῖτα
ὁ πλῆθος τὸ φιλοχρηστικὸν καὶ ἐθεοφροῦντο
καὶ τέλος πάντων τὸν παπᾶ ὁ διάκος φοβερίζει
κι’ ἢ κοσμητεία τοῦ χοροῦ αὐτὰ δὲν τὰ γνωρίζει!

Τὶ καρναβάλια γενικά
κι’ ἡμέραι εὐτυχίας,
τὶ σκάνδαλα ἠλεκτρικά
μετὰ τῆς δημοκρατίας!
Τὶ ὄργια ἠρωτοφανῆ
τὰ μπάζουν σὶ τὴ Δεξαμενῆ
μεμολνυμένα ὕδατα, χολέρα τὰ μᾶς κόψη!
Κι’ αὐτὸ τὸ κάζο τοῦ νεροῦ,
ἢ κοσμητεία τοῦ χοροῦ
δὲν τὸλαβε ὑπ’ ὄψει!

Τὶ ζωηρὴ ἀπόκριση καὶ τὶ εὐτυχημένη!
Μὲ τὰ σεντόνια τῆς νυχτὸς οἱ μετεμφισμένοι
ἐτρέχανε μωρὸ Μαροῦ, τὰ κἄτω καὶ τ’ ἀπάνου
ὄσωντες ποῦ μοιράζονται ἢ λίρες τοῦ Βαλλιάνου
καὶ κάθε φτωχομασκαρᾶς ἐφώναζε κι’ ἀπῆται
τὰ συχωρέση δι’ αὐτῶν τὸ γέρο μακαρίτη!

Τὶ κίνησις καὶ θόρυβος καρναβαλιῶν μεγάλων,
καὶ τὶ μὴ γιὰ τὸ νηαὶ
ποῦ ὁ ἀποκόμω τὸ κρασὶ
τὴ μέση τῆς Φιλέλλου
κι’ ἐνῶ τὸ φλέγον ζήτημα, αἰσίαν λύσιν φέρει,
ἢ κοσμητεία τοῦ χοροῦ ἀκόμα δὲν τὸ ξέρει!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΗΜΟΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΗΘΟΥΡΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΤΗΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ZIZANION

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΛΟΧΟΥ

Καλῶς τὸν ἐδεχτήκαμε
τὸ λόγῳ τὸν καυμένο
ποῦθε νὰ δώσῃ γιαιρεία
στῆς ἀρχοντίας τὸν τρόμο.
Καλῶς το καὶ τὸ Μάνλιγγερ
ποῦ πάντα δοξασμένο,
θᾶναι στοῦ κλέφτη τὸ κελί
καὶ στοῦ ληστή τὸν ὄμο.

Καλῶς τα τὰ χρυσὰ παιδιὰ
ποῦ θὰν τὰ χρειαστοῦμε
ὅποτα δώσῃ ὁ Θεὸς
νὰ ματαξαφνιστοῦμε!
Καλῶς τα κι' ἄμποτε παιδιὰ
νὰ μείνετε γιὰ πάντα
κάθε μουστᾶκι ἄγριο
νὰ βάνετε στὴ μάντα,
ποῦ ἀπειλοῦσε ταραχὰς
καὶ γιούρια καὶ ῥεμοῦρο,
καὶ μόνον ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς
ἐγείνηκε σουσοῦρο!

Καλῶς τὴν ἐδεχτήκαμε
τὸ ἀρβύλας τὴν κολώνια
ποῦ τὴν ἀποζητήσαμε
τόσον καιρὸ φευγάτη,
κι' ἐπέπροτο στὸν τόπο μας
ἔπειτ' ἀπὸ δυὸ χρόνια
νᾶρτη, γιὰτ' ἐξεχείλισε
ἡ σκίτσα τοῦ χωριάτη!!

Φάουστ.

ΝΤΟΜΙΝΑ

Κόκκινὸ μου ντομινὸ,
ντόμινὸ μου θαλασσί,
σᾶς γνωρίζω καὶ τὰ δυό·
εἶν' αὐτὸς καὶ εἶσι σὺ
ποῦ ἀπόκρημα μὲ μπρόι
ἔχετε παντοτεινά·
σᾶς γνωρίζω καὶ τοὺς δύο·
περιττὰ τὰ ντομινά!

Ντομινὸ μου
κίτρινὸ μου
ποῦ μπριλάρεῖς στοὺς χορούς,
σὲ γνωρίζ' ἀπὸ τὸ βήμα·
εἶσαι σὺ ποῦ πάντα πρῶτα
πᾶς μὲ δλους τοὺς καιρούς.

Παρδαλὸ μου ντομινὸ
κι' ἐλαφρὸ σὰν τὸ φελό,
σὲ γνωρίζω· εἶσαι σὺ
πῶχεις τὴν καρδιά χρυσή
καὶ σκορπᾶς μετ' ἀφειδείας
κομφετί,..... κοροϊδίας!

Ντόμινο γράβω,
καὶ σὲ γνωρίζω
ἀπὸ τὸ γέλωτ.

Σὲ ξέρω σουπα! Μὴ μπεριράζης!
Εἶσ' ἡ κυρία ποῦ δὲν γεράζεις
καί... τὰ ντο μὲλιο!

Φλάκ - Φλούκ.

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

Πᾶνε καὶ τὰ Κούλουμα!
Εἶδαμε στὴ Λάση
μοδερνάδο τέλεια
τὸ μαμουρολάσι.
Εἶδα μασκαράδες
ποῦ μ' ἐθαραπάψανε
κι' ἦρθαν κι' ἡ νυφάδες
καὶ τὰ ὑπογράψανε!

ΑἶΝΙΓΜΑ

Ἄριστα τὰ βήματά της·
ἄριστη κι' ἡ συντροφιά της·
πᾶν της μέτρον ἄριστον.
Αἶνιγμα εὐχάριστον.

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΧΟΡΙΚΩΝ

Ὡς ἐν παραρτήματι ἐδημοσιεύσαμεν, κατηρησίδη συνεταιρισμὸς ὑπὸ διαφόρων πλουσίων τοῦ τόπου μας, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ καταθέσῃ κεφάλαια δια νὰ ἀγορασθῇ ὁ οἶνος τῶν πασχόντων παραγωγῶν πρὸς 9 καὶ 60 0) τὴν βαρέλαν (τῶν 6 σεκ.) καὶ νὰ πωληθῇ πρὸς ἐπτὰ δραχμὰς.

Εἰς τὸν συνεταιρισμὸν, ἐκτὸς τῶν γνωστῶν ἤδη προσφερθέντων, προσηλθεν ἀρωγὸς καὶ ὁ ἐν Λονδίῳ ἐρίτιμος συμπολίτης κ. Μ. Κοριλένης δι' εἰσφορᾶς 5000 δραχμῶν, Ἐπίσης ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διαδραχμῶν 1000.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐξεσηματώθη ἡ πώλησις 3,000 βαρελῶν ἐκ τῶν Δήμων Δειληνιτῶν, Φασακλάτων καὶ Ὀμαλῶν, ὑπὸ τοῦ Καταστήματος Ε. Α. Τοῦλ.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΜΑΣΚΑΡΑΛΙΚΙΑ

Ἐξάπαντος πολὺ ὀλίγον πνεῦμα θὰ ἔχω ἀφοῦ δὲν εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰς παραστάσεις τῶν μασκαράδων τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ὁμολογῶ ὅτι ἂν μοὶ ἀντίθετο ἢ κρίσις περὶ τῆς ἀναλόγου βραβεύσεως τῶν θὰ περιηρόμην εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ἀμηχανιῶν.

Ἐν πρώτοις μία ἄμαξα φορτωμένη εἶνα ὑπερμεγέθη πίνακα μὲ δύο ὄψεις. Ἀπὸ τὴν μίαν ἢ εἰκῶν (ὡ εἰκῶν!) τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου, ἀπὸ τὴν ἄλλην ἢ τοῦ θερινοῦ. Ἡ ἀπομίμησις τοῦ Ἐνοῖτη, ἢ ἀπομίμησις τοῦ Μουσταφᾶ, ἢ ἀπομίμησις στίχων ἐξ ὧν διατηρῶ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ «ὦ Ἄπολλον!» Ἐδέχθη βραβεῖον δραχμῶν ἑκατὸν, ὡς ἔμαθα. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔλαβε τὰς ἑκατὸν δραχμὰς θὰ μετέβῃ εἰς τὴν οἰκίαν του μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἢ τὰ χρήματα εἶναι πολὺ εὐθηνά ἢ τὸ πνεῦμα πολὺ ἀκριβὸν καὶ, κατὰ τὸ καρναβάλιον τοῦ 1910, ἂν ζήσωμεν, θὰ διπλασιάσῃ τὴν δόσιν τοῦ πνεύματός του ἢ τὸν ὄγκον τῆς μασκαράδας του, — τοῦθ' ὅπερ τὸ αὐτό, — διὰ νὰ λάβῃ δραχμὰς διακοσίας. Καὶ τοῦ χρόνου!

Ἐπειτα μία ἄμαξα μὲ τὴν μετροφόρον ἐπιγραφὴν «Σκηναὶ τῆς ἡμέρας». Καὶ ἐγὼ μὲν σκηνὴν καμμίαν δὲν εἶδα. Εἶδα μόνον ἓνα ἄνθρωπον κοινότητα ἐνδεδυμένον, φέροντα μίαν προσωπίδα ἄλλοι πλησίον του, μὲ προσωπίδας παρόμοιας δὲ τῆς πρώτης. Ὁ δεύτερος νὰ ἦτο «Σκηναὶ τῆς ἡμέρας» ἂν μὴ δι' ἄλλο τι τοῦλάχιστον διότι τὰ ποῦρα παρ' ἡμῖν ἔχουν μόνον δασμὸν 18 λεπτά ἑκαστον. Ἄλλοι ὅμως θ' ἀντελήφθησαν καλῶς τὰ τρέχοντα καὶ εἰς τοὺς δράστας τῆς εὐφυνίας αὐτῆς ἔκριναν ὅτι ἐμπρέπει βραβεῖον δραχμῶν 75.

Ἐπηρεολούθησε μία παράστασις συμβολικωτάτη ἐφ' ἀμάξης, τόσον συμβολικῆ ὥστε, ὡς ἔμαθα κατόπιν, ἐπὶ πολὺ ἢ αὐτῆ μὲ ἐμὲ ἀμηχανία ἐμάστισε τοὺς ἐλανοδίκας ὡς πρὸς τὴν ἐρημνεῖαν τῆς. Μέσα εἰς χλωρασίαν κισσοῦ ἓνας ἀρλεκίνος μὲ στέμμα χρυσοῦν, ὁ ἥμιους λευκὸς ὁ ἥμιους κνᾶγούς, ὀρθίος κρατεῖ τὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν ὕψωσεν ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός. Ἡ ἐξηγησις ἔρχεται βραδέως ἀλλ' ἀσφαλῶς. Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς ἀφίκετο ὡς πληρεξούσιος τῆς Κεφαλληνίας. Αἱ ἀξιώσεις τῆς γῆσου διατυπώνονται ἐπὶ ἐμμέτρου ἀναφορᾶς καταληγουσῆς εἰς τὴν ἐπίκλησιν «Βοηθᾶτε τὴν καὶ ὑμῆν!» Ὅτι κοιταὶ συγκινούνται καὶ ἀποστέλλουν... βοήθημα πενήμοντα δραχμῶν.

Μοὶ ἐδόθη εἰς πολλὰς περιστάσεις νὰ ἐννοήσω ὅτι σκέπτομαι ἀλλοκότως. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν περιμένο ὅτι θὰ χειροκροτῶ ἐκθέτων τὶ θὰ ἔπραττα ἂν ἦμιον εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀμοδίων κοιτῶν.

Μοὶ ἐδόθη εἰς πολλὰς περιστάσεις νὰ ἐννοήσω ὅτι σκέπτομαι ἀλλοκότως. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν περιμένο ὅτι θὰ χειροκροτῶ ἐκθέτων τὶ θὰ ἔπραττα ἂν ἦμιον εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀμοδίων κοιτῶν. Μοὶ ἐδόθη εἰς πολλὰς περιστάσεις νὰ ἐννοήσω ὅτι σκέπτομαι ἀλλοκότως. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν περιμένο ὅτι θὰ χειροκροτῶ ἐκθέτων τὶ θὰ ἔπραττα ἂν ἦμιον εἰς τὴν θέσιν τῶν ἀμοδίων κοιτῶν.

αναρμοδίου, δικαιούμενος, χωρίς κακοφρο- νισμόν, γὰτος παραπέμψω εἰς τὴν κα- λαισθητικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀστυνομικῆς ἐξουσίας.

Δὲν εἶμαι ἄνθρωπος σκληρὸς, ἀγαπῶ δὲ καὶ ἐγὼ τὸν πλησίον μου ὡς ἑαυτὸν, ἀλλ' ὅταν τὸν βλέπω μὲ τοιαύτας ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ πνεύματος καὶ μὲ τόσον εὐτελεῖ ἰ- δέαν περὶ τῆς καλαισθησίας τοῦ κοινοῦ, ἀντὶ τὰ τὸν ἐνθαρρύνω εἰς τὴν πλάνην του προστρέχω εἰς τὰ μέσα τῆς θεραπείας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μοι ἐπετρέπετο νὰ ἐλπίσω διὰ τὸ ἀκόλουθον καρναβάλιον ἢ φαιδρότητα καλαισθητικωτέραν ἢ ἀηδί- αν οἰκονομικωτέραν.

Ego

ΙΕΡΕΥΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΟΪΔΑΣ

Ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐν ἡλικίᾳ 84 ἐτῶν, ὁ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης καὶ ἐ- νάρετος ἱερεὺς Ἰωάννης Χοιδᾶς.

Τὸν υἱὸν του κ. Γεώργιον Χοιδᾶν καὶ λοιποὺς συγγενεῖς ἐγκαρδίως συλλυπούμε- θά.

ΕΛΕΝΗ Α. ΖΥΓΟΥΡΑ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐτάφη σεμινοπρεπῶς, δέσποινα χρηστὴ καὶ πλήρης ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν οἰκογενειάν της, ἡ Ἑλένη Α. Ζύ- γουρα μήτηρ τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Διον. Ζύγουρα ἐμπόρου ὄν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα ὡς καὶ τοὺς λοιποὺς συγ- γενεῖς.

ΑΓΓΑ Α. ΚΑΤΣΑΪΤΗ

Ἐκφυσιτικῶς ἠγγέλθη εἰς Ἄθην ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀσθενείαν ἡμετέρας ἀδελφῆς Ἐννης Κατσαΐτη, τὸ γένος Παναῶ. συζύγου τοῦ σεβαστοῦ ἱατροῦ κ. Αεωνίδα Κατσαΐτου, ὄν θεομῶς συλλυπούμεθα ὡς καὶ τὴν λοι- πὴν οἰκογένειαν. Τὸ πτώμα τῆς μεταστά- σης θὰ μεταφερθῆ ἐνταῦθα πρὸς ταφὴν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Συναισθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδηλώσωμεν δημοσίᾳ τὰς θερμοτάτας ἡ- μῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς ὅπως δῆποτε συμμετασχόντας τῆς ὁδύνης ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ προσφιλεστάτου συζύγου καὶ πατρός.

Ἀργοστόλιον τῇ 12 Φεβρουαρίου 1909.

Ἡ Οἰκογένεια
ΙΕΡΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΟΪΔΑΣ

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

(Ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὰς ἐθνομόχας τῶν Ἀπέκρειω καὶ τῆς Τριφυλίας.)

Ἰωάν. Αλεξανδράτος, Ἀρροδίτη Γρη- γοράτου (Πύλαρος) — Σταῦδ. Ρευχωτάς, Ἐλισβία Αντανέλου (Ληξούριον) — Γερ. Μανωλάτος, Μαρία Διονυσίου (Καμινά- ρατα) — Αναστάς. Καρυῖσος, Πηνελόπη Μικριαντωνάτου (Πύλαρος) — Κωνσταντ. Θωμάς, Ὁραία Βασιλάτου (Ἐριάσος) — Νικόλ. Βανδῶρος, Καλλιόπη Γερμενῆ (Ἐρισσος) — Φώτης Ρυγάτος, Κωνσταν- τῖνα Κίκαλη (Σάμη) — Σπυρ. Σπετσιε- ρης, Ἀγγελικὴ Παλούμπη (Θηναία) —

Σπυρ. Ἀραβατινός, Ἑλένη Κατσιβέλη (Σουλάρει) — Δημήτριος Χάλλας, Καλ- λιόπη Θωμᾶ (Ἐλιάς) — Αναστ. Στα- ματελάτος, Ἀγγελικὴ Λάλη (Βαλσαμά- τα) — Σπυρ. Θ. Μουρελάτος, Μαρία Στα- θάτου (Χαυδάτα) — Σπυρ. Γέμος, Θεοδὴ Πυλαρινῶ (Μαντζαβινάτα) — Σταῦρος Κευτρούκης (Ἀθήναι) Καλέργα Καλλι- θωκά (Ἀργαστόλιον) — Σπυρ. Γ. Μάζα- ράκης (Δειληνάτα) Μαρίνα Βαλσαμου (Λη- ξούριον) — Σπυρ. Λυκούδης, Ὁ. Θεοδῶς Πελλάτου (Φαεικλάτα) — Παν. Τζωρ- τζάτος, Μαρία Στεφανάτου (Σάμη) — Σπυρ. Γρεκούδης, Ἀναστασοῦλα Πετρά- του (Δελαπορτάτα) — Παν. Ἀλισανδρά- τος, Ἀνθίπη Ανδρισαίου (Πύλαρος) — Εὐσταθ. Καλίσης, Θεοδῶς Γερμενῆ (Ἐ- ρισσος) — Γεώργ. Κουρούκλης, Ἑλένη Ἀποστολάτου (Ληξούριον) — Γερ. Δια- κῆτος, Κλεάνθη Ζεπάτου (Βαυρ. Ἐισ- σου) — Ἐπ. Σάβλος Κανάλης Σπυριδοῦλα Πεσίδκη (Ληξούριον) — Αντών. Π. Μόνης Εἰρήνη Ἀγγελάτου (Ληξούριον) — Κων. Ἀναλυτής, Ἀγγελικὴ Τυπαλδου (Ληξού- ριον) — Διον. Γαλιτσιώτος, Εὐκαλλία Μινέτου (Βαλσαμάτα) — Ἀπόστ. Λεγά- τος, Ἀγγελικὴ Ἀδελίνη (Ληξούριον) — Χρυστ. Βαλιανάτος (Κ. μπεθεκράτα) Σο- φῖα Κακουράτου (Ἀργαστόλιον) — Ἀνδ. Γαβριελάτος (Ἀργαστόλιον) Οὐρανία Μου- σοῦρη (Μηγιές) — Ἀριστ. ἄνθιμος Χαριτά- τος, Ἀθηνᾶ Σπυράτου (Ληξούριον) — Σπυρ. Ἀντόπας, Μαριάνθη Θωμᾶ (Μεσο- βούνια) — Λάμπρος Τζάκης (Φραγκάτα) Εὐρυδίκη Κευτρούκη (Ἀργαστόλιον) — Σπυρ. Τσουρῆ, Ἄννα Σ. Ζηζιάνη (Ἀργαστόλιον) — Παν. Αὐγερινός, Στα- ματεῦλα Ἀναστασίου (Δρακῆτα) — Πάτροκλος Πετρούτσας, Πεπία Κατσα- ροῦ (Λουρδάτα) — Δημ. Λάλης, Σπυ- ριδούλα Βαλιανάτου (Βαλσαμάτα) — Εὐάγγ. Χαρίτος, Ριζαλία Βικιάτου (Δει- ληνάτα) — Κανάρης Παυλάτος, Ἀνα- στασία Παυλάτου (Δειληνάτα) — Γεράσ. Νικολογιάννης, Οὐρανία Βαλσαμου (Γρι- ζάτα Σάμης) — Σπυρ. Ἀντωνέλος, Γε- νοθέφα Μπενάνου (Βουνί) — Σπυρ. Λά- λης, Χρυσάνθη Ἀνδριάτου (Βαλσαμά- τα) — Βασ. Ἀθανασάτος, Ἀνδρονάχη Παναγάτου (Πυργί) —

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Νικόλ. Κουρβισιάνου ἀμαρτωλοῦ ἔναν- τιν τοῦ Δημάρχου κ. Σπυρ. Κοσμετά- του, παρεκλήθημεν παρὰ τοῦ ἰδίου νὰ δη- λώσωμεν ὅτι ἡ πρὸς τὸν Δῆμον Ἀργο- στολίου ἑωρεὰ τῆς χρήσεως τῆς ἐν Πατέρ- να οἰκίας του ὅπως χρησιμοῦση διὰ Πτω- χοκομείον, ἐγένετο διὰ τρία ἔτη, ἀνέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπισκευὴν αὐτῆς ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς δι' ἐξόδων του, ὡς τούτο ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5 τῆς 26 Σε- πτεμβρίου 1907 ψηφισματος τοῦ Δημοτικῆς Συμβουλίου Ἀργαστολίου ἐγκριθέντος ἐκ- μιδίως. Καὶ ὅτι εἰς τὰς ὑβρίεις τοῦ Νικό- λου Κουρβισιάνου ἀπαίσει ν' ἀπαντήσῃ παραπέμψας τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνακρι-

τικὴν ἀρχὴν, μόνην ἀρμοδίαν νὰ δώσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν λύσιν.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Κυρια- κὴν πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος, ὁ Διο- νύσιος Κητικὸς Μπουκὸς παντοπόλης.

— Ὁ ἀπεθανὸν ἀγαθὸς συμπολίτης, χρηματῆσας ἐπὶ δώδεκα ἔτη δημοτικῆς σύμ- βουλᾶς, διεκρίθη διὰ τὴν ἐντιμότητα τοῦ χαρακτῆρος του

— Κατηγγέλθησαν αὐτεπαγγέλτως ὑ- πὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὁ ἱεροδιάκονος Ι. Κονιδάκης καὶ ὁ Σ. Ἀρσένης ἐμποροερά- πτης διὰ τὸ ἐπεισθῆναι τῆς Κυριακῆς ἐν τῷ ναῶ τοῦ Σωτήρος.

— Δὲν δικαιούμεθα νὰ φέρωμεν παρα- τηρήσεις εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς ἀρχῆς, νο- μίζομεν μόνον, ὅτι εὐδαιμονία πρόθεσις πρὸς διατάραξιν καὶ διακοπὴν τῆς ἱεραῆς ἀκλου- θείας ὑπῆρχεν ἐκ μέρους τῶν καταγγελ- θέντων.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους ὁ ἐμπο- ρος πύλων κ. Λαυρ. Βανδῶρος πρὸς προ- μῆθειαν τῶν νεωτέρων εἰδῶν τοῦ καταστή- ματός του διὰ τὴν ἐαρινὴν ἐπιχρῆν.

— Προκειμένου νὰ λάβῃ θέσιν κηθη- γητοῦ τῆς Γαλλικῆς ὁ κ. Ἐρ. Χ Βαν- δῶρος ἱατροῦ, καὶ ἀπαρατήτου ὄντος νὰ μεταβῆ πρὸς τεῦτο εἰς Ἀθήνας, παρακα- λεῖ τοὺς συμπολίτας νὰ τὸν συνδράμωσι ἐφ' ὅσον ἕκαστος δύναται.

— Τὸ μέγα θαλαμηγὸν ἀτυμπλοῖον τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἀτμοπλοίας «ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ» τόνων 12,000 ἀ- ναχωρεῖ ἐκ Πατρῶν κατ' εὐθείαν διὰ Νέ- αν Ὑόρκην περὶ τὴν 8ην προσεχούσης Μαρ- τίου. Δίχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπόρευματα.

Πράκτωρ ἐν Κεφαλληνίᾳ ὁ κ. Θ. Α. Μεμφερράτος.

Εἰς τὸ γνωστὸν ἐργαστήριον ἀδελφῶν Ρυτοπούλου (Μπαμπάνου) πωλοῦν- ται κλίνας εὐρωπαϊκαὶ διαφόρων σχημά- των ὡς καὶ διάφορα κρημὰ λεπτεργικά ἐ- μπιλα εἰς τιμὰς ἀπιστευτῶς εὐθύνᾳ. Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΣΑΣ
ΟΧΙ ΠΛΕΟΝ
ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΝ
ΑΛΛΑ ΜΟΝΟΝ ΕΔΩ

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ Π. ΛΕΥΚΟΚΟΙ- ΛΟΥ φέρουσιν εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτί- μου κοινοῦ ὅτι συμφώνως τῇ ἐπιθυ- μίᾳ τῆς πολυπληθοῦς αὐτῶν πελα- τείας συνεπλήρωσαν σπουδαίαν ἑλ- λειψίν τοῦ τόπου μας, ἦτοι παρα- πλεύρως τοῦ Ἐργοστασίου καὶ Εὐ- λεμπορικῆ αὐτῶν Καταστήματος « Ὀδὸς Σιτεμπόρων » κατήρτισαν τέλειον ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΠΛΟ- ΠΟΙΕΙΑΣ καὶ πρὸς τὸ ὑποπροσέ- λαβον ἀριστὸν καλλιτέχνην ἐργασ- τήρᾳ ἐπὶ τερζῶν ἑσθῶν ἐπιπλο- τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐπιπλοποιεῖν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ «ΖΙΖΑΝΙΟΥ»